

ת"פ 57084/03/22 - מדינת ישראל ע"י נגד יעל סימונה אלמדואי ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57084-03-22 מדינת ישראל נ' אלמדואי

בפני בעניין:	כבוד השופטת סיגל אלבו המאשימה נגד הנאשמת
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רמי בן חמו	
יעל סימונה אלמדואי ע"י ב"כ עוה"ד שלום בן שבת	

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בשני אישומים. באישום הראשון הורשעה בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"). באישום השני הורשעה בסחר בסמים, עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים.

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים, הוסכם שהנאשמת תודה ותורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש הוסכם כי הנאשמת תישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר יבחן גם את שאלת ביטול ההרשעה, וכן לממונה על עבודות שירות, וכי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. על-פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום, במועד הרלבנטי החזיקה הנאשמת במכשיר סלולרי שמספרו 052-578373, וכן ברכב מסוג סיאט בצבע כחול הנושא לוחית זיהוי שמספרה 35-249-38 (להלן: "**הרכב**").

על פי עובדות האישום הראשון: ביום 15.3.22 בסמוך לשעה 23:00, בשדרות החוצבים סמוך למבשרת ציון, החזיקה הנאשמת במושב האחורי ברכב, קרטון ובו תיק שחור, שבו סמים מסוכנים כמפורט להלן: 21 שקיות צבעוניות ובהן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 51.46 גרם נטו; 12 שקיות שקופות ובהן סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 116.57 גרם נטו; 6 שקיות שקופות ובהן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 38.42 גרם נטו. כן החזיקה הנאשמת בכיסה כסף מזומן בסכום של 1,700 ₪. הנאשמת הורשעה כי החזיקה ברכב סמים מסוכנים שלא לצריכתה העצמית.

על פי עובדות האישום השני: ביום 14.3.22 בשעה 20:30 לערך פנה גל בניטה (להלן: "**גל**") דרך האפליקציה לאדם שזהותו אינה ידועה למאשימה. לאחר תיאום מראש עם אחר, הגיעה הנאשמת לרחוב הרקפת 11

בירושלים, ומסרה לגל 10 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס תמורת 300 ₪. הנאשמת הורשעה על כי סחרה בקנבוס שהוא סם מסוכן.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 28.2.23 (להלן: "**התסקיר**"), להלן, אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, והתעסוקתי של הנאשמת. הנאשמת, בת 46, גרושה ואם ל-3 ילדים בגילאי 11 - 16, מתגוררת במבשרת ציון עם ילדיה ועובדת בתחום המחשוב בחברת היי טק בראש העין. הנאשמת נולדה וגדלה בירושלים. בעת שהייתה כבת 7 התגרשו הוריה, לאחר נישואים רווי אלימות. הקשר של הנאשמת עם אביה נותק בגיל 16 ביוזמתה ולא חודש עד למותו לפני כארבע שנים. אמה של הנאשמת תוארה על ידיה כאשה חלשה, אשר לא הצליחה להוות עוגן לילדיה, ובמהלך התבגרותה חזרה בתשובה, מה שהוביל לניתוק הקשר ביניהן. לאחר גירושי הוריה, הוצאה הנאשמת מביתה ועברה להתגורר בפנימייה בירושלים, שם למדה עד גיל 14. לאחר מכן, עברה לפנימייה בפתח תקווה, שם סיימה 12 שנות לימוד ותעודת בגרות חלקית. בסיום לימודיה, עברה לגור אצל סבתה בירושלים. בתקופה זו ביקרה מדי פעם את אמה, אך חוותה את הקשר כהרסני ומאז נפסק לצמיתות. בזמן שהותה אצל סבתה בשירות לאומי במד"א בירושלים במשך שנתיים והשלימה בגרויות.

לאחר שסיימה את השירות הלאומי, למדה הנאשמת סיעות שיניים, ועבדה בתחום כשבע שנים. בשנת 2009 החלה הנאשמת לעבוד בבית החולים "שערי צדק" כמזכירה רפואית, וכן עבדה בתחום המחקר במסגרת בית החולים. במקביל לעבודתה בבית החולים, החלה ללמוד תואר ראשון בפוליטיקה ותקשורת במכללת הדסה, אותו סיימה בהצטיינות. בסמוך לגירושיה, ביקשה להגדיל את הכנסותיה, ועל כן עזבה את עבודתה בבית החולים, והחלה לעבוד בחברות הייטק. בחודש מאי 2021 פוטרה מעבודתה עקב משבר הקורונה. לאחר שפוטרה, עבדה הנאשמת בעבודות מזדמנות שונות ביניהן מלצרות. בחצי שנה האחרונה עובדת הנאשמת כמנהלת תיקי לקוחות בחברת מחשוב בראשון לציון.

בשנת 2005 בעת שהיתה כבת 28 נישאה הנאשמת, ובמסגרת הנישואין נולדו שלושת ילדיה. הנאשמת תיארה מערכת זוגית שהתאפיינה בחוסר תקשורת בין בני הזוג, ובשנת 2018 החלו בתהליך גירושין שהסתיים לאחר שנה. כיום מתקיים בין בני הזוג קשר ענייני סביב גידול הילדים, והגרש משלם דמי מזונות ומסייע בתשלומי שכר הדירה.

הנאשמת שללה שימוש בסמים, והיא נעדרת עבר פלילי.

באשר לעבירות בהן הורשעה, הנאשמת נטלה אחריות מלאה על מעשיה, מסרה כי פעלה במודע באופן פלילי על מנת לכלכל את עצמה ואת ילדיה, וכי היא מבינה כי עליה לשאת בהשלכות מעשיה. הנאשמת סיפרה כי בתקופת ביצוע העבירה, היתה במצוקה כלכלית ובמשבר נפשי. מאז פיטוריה במאי 2021 לא הצליחה למצוא עבודה נוספת בתחום. עקב חובות גבוהים שהצטברו, עבדה הנאשמת בכל עבודה מזדמנת שהצליחה למצוא, והסתייעה בעמותות שונות, בתרומות מזון ושוברי קניות כדי לספק מזון לה ולילדיה. הנאשמת תיארה תסכול

מגורמי הרווחה ומחברת "מילגם" אשר אחראיות לדיור ציבורי. כל אלה יצרו אצלה תחושות מצוקה, תסכול וכעס כלפי המערכת.

הנאשמת הביעה צער וחרטה בגין העבירות, והתרשמות שירות המבחן היא כי ההליך המשפטי מהווה חוויה מטלטלת עבורה ועבור בני משפחתה. להערכת שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירה עומדים, בין היתר, צרכים משמעותיים בנראות, צורך במרד ושבירת חוקים כתוצאה מן התסכול שחוותה מן המערכת, זאת בנוסף למצוקה הכלכלית בה היתה שרויה.

באפריל 2022 עקב סיוטים בלילות, קשיי שינה ולחצים, פנתה הנאשמת לרופאת משפחה שהפנתה אותה לפסיכיאטרית, והיא אובחנה עם PTSD. הנאשמת אינה נוטלת תרופות פסיכיאטריות. במקביל, הוצע לנאשמת להשתלב בקבוצת נשים, אך היא סירבה וביקשה לפנות לטיפול בקהילה. הנאשמת צפויה להשתלב בהליך טיפולי במרפאה בהדסה עין כרם ביום 27.2.23.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: העובדה שהנאשמת גדלה בתא משפחתי מורכב בו נחשפה להזנחה ואלימות קשה בין הוריה; ניתוק הקשר עם הוריה והעובדה שחוותה בדידות פיזית ורגשית; הוצאתה לפנימייה בגיל צעיר ואי קבלת מענה לצרכיה הרגשיים והפיזיים וכן תחושת בטחון בסיסית; חוויותיה הרגשיות של הנאשמת לא עובדו בצורה מקצועית והיא מאובחנת ב - PTSD.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: העדר עבר פלילי; העובדה שעד למעצרה ניהלה הנאשמת אורח חיים נורמטיבי ותקין, וחרף הקשיים עמם התמודדה הצליחה הנאשמת לבטא כוחות ויכולות הסתגלות ויציבות למסגרות, כפי שבא לידי ביטוי במסגרות החינוכיות והתעסוקתיות; העובדה כי הנאשמת אינה בעלת קווים עבריינים מגובשים באישיותה ומבטאת אחריות ומחויבות לבני משפחתה; נטילת אחריות מלאה על ביצוע העבירה, הבעת חרטה וצער ורצון לבחון את המניעים הרגשיים העומדים בבסיס ביצוע העבירות באמצעות פנייתה להליך טיפולי; היות ההליך המשפטי מהווה אלמנט הרתעתי כלפי הנאשמת.

לאור העובדה כי מדובר בעבירה יחידה עליה נטלה הנאשמת אחריות מלאה, ולאור נסיבות חייה המורכבות, היותה אם חד הורית ומפרנסת עיקרית לילדיה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת ענישה חינוכית של של"צ בהיקף של 200 שעות, שיש בה להקטין את הסיכון להישנות העבירה, תוך תרומה לחברה. כן הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה. אשר לשאלת ביטול ההרשעה, ציין שירות המבחן כי לא הוצג אישור המתאר פגיעה קונקרטית בנאשמת כתוצאה מהרשעתה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** עתר להשית על הנאשמת עונש בן 12 חודשי מאסר בפועל, קנס כספי, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה על תנאי, התחייבות. כן ביקש להכריז על הנאשמת כסוחרת סמים ולהורות על חילוט הטלפון והכסף שנתפס כמפורט באישום הראשון.

ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו. אשר למתחם העונש ההולם: טען שלאישום הראשון יש לקבוע מתחם שבין 8 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל, בשים לב לכך שהסם היה מחולק לשקיות, ולאישום השני מתחם שבין 4 עד 12 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד ענישה נלווית. נטען יש למקם את הנאשמת בתחתית המתחמים, לנוכח העדר עבר פלילי, תסקיר חיובי והודאתה בעבירות. עם זאת, ציין, כי יש לזקוף לחובת הנאשמת את העובדה כי הנאשמת לא נטלה חלק בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

אשר לביטול ההרשעה, טען שאין מקום לעשות כן, הן לנוכח העובדה ששירות המבחן לא בא בהמלצה להימנעות מהרשעה, הן משום שהנאשמת לא הוכיחה נזק קונקרטי, והן משום שחומרת העבירות אינה תומכת בביטול ההרשעה.

6. **ב"כ הנאשמת** עתר לבטל את הרשעת הנאשמת וכן לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהסתפק בהטלת עונש של של"צ, לצד ענישה נלווית. נטען, שברקע לעבירה עומדים מצבה הכלכלי של הנאשמת, העובדה שהיא המפרנסת היחידה של שלושת ילדיה והמאמצים שעשתה להשתלב בתעסוקה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן.

לעניין ביטול ההרשעה טען, כי יש לבטל את הרשעת הנאשמת לאור העובדה כי מדובר באישה המנהלת אורח חיים נורמטיבי, והיא סירבה לאפשר לשירות המבחן לשוחח עם מעסיקה על מנת לבסס את אותה "פגיעה קונקרטית" מחשש שיידעו על העבירה בה הורשעה. נטען כי גם פגיעה בדימוי העצמי מצדיקה ביטול הרשעה.

אשר למתחם העונש ההולם, טען כי יש לקבוע מתחם אחד לשתי העבירות לנוכח הקשר ההדוק ביניהם והפנה לפסיקה מתאימה. עוד הפנה לפסיקה בה במקרים דומים נקבע מתחם של עונש מאסר על תנאי לצד של"צ בצדו הנמוך של המתחם. צוין, כי הנאשמת היתה שליחה בלבד בעסקאות ההפצה, כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן. לבסוף, טען כי הנאשמת הודתה, הביעה חרטה, קיבלה אחריות מלאה על מעשיה, ומדובר באירוע חריג לאורחות חייה.

דברי הנאשמת

7. הנאשמת ניצלה את זכותה למילה האחרונה. בדבריה לפני הביעה חרטה וצער על העבירות, ומסרה שהמעשים לא יחזרו על עצמם. עוד סיפרה, כי בעקבות המעצר היא מטופלת במחלקה לבריאות הנפש בהדסה עין כרם.

דין והכרעה

ביטול הרשעה

8. הסמכות לבטל הרשעה קבועה בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 שזו לשונו:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה או לצוות כי הנאשם יתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב)

עמוד 4

לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

9. בפסיקה נקבע שהימנעות מהרשעה היא חריג לכלל שלפיו אדם שהוכחה אשמתו בפלילים יורשע בדין והיא שמורה לנסיבות יוצאות דופן שבהן אין יחס סביר בין הנזק שצפוי מן ההרשעה בדין ובין חומרתה של העבירה (בר"ע 432/85 **רומנו נגד מדינת ישראל** (21.08.1985)).

10. ברע"פ 2882/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2017) נפסק כי ככלל, הימנעות מהרשעתו של נאשם אשר נקבע כי ביצע עבירה, תיעשה במשורה, והיא שמורה למקרים חריגים בלבד, ובהתקיימם של שני תנאים מצטברים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים" (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד יב(3) 337 (1997); וראו גם רע"פ 1931/15 מויסקו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.3.2015); רע"פ 5100/14 מסארווה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.7.2014)).

11. אשר לתנאי בדבר הפגיעה החמורה בשיקומה או בעתידה של הנאשמת, פגיעה שעלולה להיגרם מעצם הרשעתה בדין, נפסק שעל בית-המשפט להשתכנע, כי: "**הפגיעה בנאשם הכרוכה בהרשעה אינה שקולה כנגד מידת הפגיעה באינטרס הציבורי בשל ביטול ההרשעה**" (ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ נגד מדינת ישראל** (11.06.2017)). עוד נקבע בפסיקה כי על הטוען לאי הרשעה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי שעלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולעניין זה אין די באפשרויות תיאורטיות עתידיות(רע"פ 9118/12 **פריגין נגד מדינת ישראל** (01.01.2013)).

12. עם זאת, יצוין, פסיקת בתי המשפט הגמישה מעט את הדרישה דלעיל להצבעה על נזק קונקרטי והכירה במעין מקבילית כוחות המתקיימת בין שני המבחנים שנמנו בהלכת כתב, כך שכלל שמעשי העבירה חמורים יותר, אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית אלא נדרשת פגיעה קונקרטית ברורה ומוחשית. וככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן יהיה להסתפק בפגיעה כללית יותר (ראו: ת"פ 36771-11-15 **מדינת ישראל נגד פנש ואח'** (14.06.2016); ע"פ 24457-03-15 **גוטרמן נגד מדינת ישראל** (30.08.2015); רע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נגד שבתאי** (10.09.2013) (דעת כב' השופט ע' פוגלמן), עפ"ג 44406-12-11 **שואהנה נגד מדינת ישראל** (16.02.2012) (דעת כב' השופט ע' גרוסקופף)).

מן הכלל אל הפרט

13. יישום מבחנים אלה על המקרה שלפניי מוביל למסקנה כי על פי הקריטריונים שהותוו בפסיקה, אין מקום לבטל במקרה זה את הרשעת הנאשמת.

14. בהתייחס לתנאי הראשון שנמנה בהלכת כתב שעניינו הפגיעה הפוטנציאלית של ההרשעה בסיכויי השיקום של הנאשמת, הנאשמת לא הציגה אסמכתא המעידה על כך שתפוסט מעבודתה אם תורשע בדין, ולא הצביעה על נזק קונקרטי כלשהו שייגרם לה כתוצאה מהרשעתה, זולת ההכבדה המובנית שיש בהרשעה על יכולתה למצוא מקור

פרנסה, הכבדה שהיא נחלתו של כל מי שהורשע בדינו. הנאשמת לא תמכה את טענותיה בנתון קונקרטי כלשהו כגון הצבעה על מקום עבודה ספציפי שאליו פנתה, או על לימודי מקצוע אשר דורש היעדר הרשעות וכיו"ב. כך גם לא הונח לפניי תסקיר מטעם שירות המבחן שממליץ על ביטול הרשעתה, אף שביטול ההרשעה אינו מותנה בכך. לא מצאתי כי יש מקום לבטל את הרשעת הנאשמת רק מן הטעם שהותרת ההרשעה על כנה תיפגע בדימויה העצמי.

15. אשר לתנאי השני שלפיו סוג העבירה, על רקע נסיבות המקרה, מאפשר לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה, אני סבורה שהנאשמת לא עומדת בתנאי זה, שכן העבירה בה הורשעה פוגעת הן במשתמשי הסם והן בציבור בכללותו. ברכבה של הנאשמת נתפסה כמות סם משמעותית (כ-200 גרם), אשר חולקה למנות באופן המלמד על כוונה להפיץ. אף כי מדובר בסם מסוג קנבוס, אשר אינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין כלל הסמים האסורים בפקודת הסמים, הרי שלנוכח הכמות שנתפסה המלמדת על כוונה להפיץ, במעשי הנאשמת כרוך פוטנציאל נזק רב, וברי כי האינטרס הציבורי אינו תומך בביטול הרשעה (ראו והשוו: רע"פ 4214/22 **יצחק נ' מדינת ישראל** (7.2.2022), וקרע"פ 5478/2019 **לוי נ' מדינת ישראל** (25.8.19)).

16. על כן החלטתי אפוא להותיר את הרשעת הנאשמת על כנה.

קביעת מתחם העונש ההולם

17. העבירות שבשני האישומים מים נעברו בסמיכות זמנים - יום אחרי יום, וטיבן ואופיין דומה. בנסיבות אלה יש להשקיף על שני האישומים כמסכת עבריינית אחת. על כן, בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בהלכה הפסוקה (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.10.2014)), החלטתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני האישומים.

18. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

19. במקרה זה, **הערך החברתי המוגן** שנפגע הוא ההגנה על הציבור מפני נזקים ישירים ועקיפים הכרוכים בשימוש בסמים מסוכנים, נזקים שנגרמים הן למשתמשי הסמים והן לציבור בכללותו.

בהתייחסו להשפעתן של עבירות הסמים הן על צרכני הסמים והן על החברה בכללותה, אמר ביהמ"ש העליון בע"פ 4592/15 **פדידה נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (08.02.2016) כך:

"נגע הסמים, והסמים הקשים כבענייננו בפרט, מרעיל לא רק את הצרכנים עצמם, אלא

השפעתו הרסנית לחברה הסובבת ככלל. בנגע זה יש להילחם בכל שלביו, החל מהפצתו ועד מכירתו והשימוש בו".

20. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף בינוני- נמוך. מחד, המדובר בסם מסוג קנבוס אשר אינו מצוי במדרג חומרה גבוה מבין הסמים האסורים בפקודת הסמים המסוכנים. מאידך, הכמות שנתפסה ברכבה של הנאשמת (כ-200 גרם) אינה מבוטלת, כאשר הסם היה מחולק לשקיות. אלה מלמדים על כוונה להפיץ אתהסם, והנאשמת אף הורשעה בעבירה אחת של סחר בסם.

21. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה שבעבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס או חשיש ובעבירות של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית מסוג זה, מוטלים ככלל עונשי מאסר הנעים בין תקופת מאסר קצרה, שיכול ותרוצה בעבודות שירות לבין מספר דו ספרתי של חודשי מאסר, זאת לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה וחילוט. עם זאת, ישנן נסיבות בהן נקבעו מתחמים שאינם כוללים מאסר, ובתי המשפט בעונשים קלים יותר הכוללים: צו של"צ לצד ענישה צופה פני עתיד, וזאת בעיקר כאשר מדובר היה בנאשמים שעברו הליך שיקומי מוצלח, או במקרה בו הנאשם אינו נדרש להליך שיקומי, כאשר הוא אינו אווז בדפוסים עבריינים ובהם המעורבות בהליך הפלילי הנוכחי היא מעורבותו היחידה.

להלן, אסקור מספר פסקי הדין:

רע"פ 4214/22 **יצחק נ' מדינת ישראל** (7.2.2022): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של הנאשם שנידון **למאסר על תנאי , צו של"צ בהיקף של 180 שעות, צו מבחן, פסילה על תנאי וקנס**, לאחר שהנאשם הורשע בהחזקת סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 152 גרם נטו שלא לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר בפועל**. הערעור נסב על החלטת בית המשפט להותיר את הרשעת הנאשם על כנה חרף המלצת שירות המבחן לבטל את ההרשעה. נפסק כי בידי הנאשם נתפסה כמות סם משמעותית, אשר חולקה לעשרות מנות באופן המלמד על כוונה להפיץ. במעשים אלו כרוך פוטנציאל נזק רב, וברי כי מעשי המבקש דורשים ענישה מתאימה.

רע"פ 4030/22 **יפרח נ' מדינת ישראל** (19.6.2022): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שנידון ל-7 **חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי , פסילה על תנאי וקנס**, לאחר שהנאשם הורשע בהחזקת סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 99 גרם נטו שלא לצריכה עצמית ובהחזקת סכין. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל**.

רע"פ 4894/21 **אלטוחי נ' מדינת ישראל** (18.7.2021): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וכן סחר בסמים, לאחר שמכר 12 פלטות חשיש במשקל כולל של כ-1 ק"ג. בית משפט השלום גזר על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל** לצד מאסר על

תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 2986/21 **עיסאווי נ' מדינת ישראל** (10.5.2021): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שהחזיק ברכבו סם מסכן מסוג הרואין במשקל של 11.66 גרם מחולק לשקיות. בית משפט השלום גזר על הנאשם חודש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו **9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות**, תוך שציין כי היה ראוי להטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3059/21 **ימין נ' מדינת ישראל** (5.5.2021): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בחמש עבירות של סחר בסמים בצוותא והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לאחר שקשר קשר עם אחר למכירת סמים מסוג קנבוס באמצעות ה"טלגראם", פרסם את הסמים למכירה וביצע את העסקאות, וזאת בתמורה לשכר יומי בסך 500 ש"ח. בית משפט השלום גזר על הנאשם **8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות** לצד עונשים נלווים, תוך שציין כי מתחם העונש ההולם נע כלל עסקאות הסחר נע בין 10 חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר, אך חרג ממתח העונש ההולם מטעמי שיקום. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט העליון ציין כי אין יסוד לטענה כי העובדה שסחר בסם מסוג קנאביס, מצדיקה כשלעצמה להקל בעונשו של הנאשם.

רע"פ 3949/21 **טויזר נ' מדינת ישראל** (9.6.2021): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשמת שהורשעה בסחר בסמים בצוותא, לאחר שמכרה לסוכן משטרתי סם מסוג חשיש במשקל של כ-92 גרם תמורת סכום של 2,400 ₪. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר לבין 8 חודשי מאסר בפועל, אך קיבל את המלצת שירות המבחן, הורה על ביטול ההרשעה וגזר על הנאשמת **של"צ בהיקף של 200 שעות וצו מבחן**. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי לא היה מקום לבטל את ההרשעה, אך הסתפק בענישה שהוטלה והוסיף מאסר על תנאי. ערעורה של הנאשמת בשאלת ההרשעה נדחה.

רע"פ 8632/2019 **כהן נ' מדינת ישראל** (5.1.2020): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לאחר שבמספר הזדמנויות מכר סם מסוג קנבוס במשקל של 2 גרם בכל פעם. בית משפט השלום גזר על הנאשם **של"צ בהיקף של 400 שעות וצו מבחן**, לאחר שמצא כי יש לחרוג העונש ההולם מטעמי שיקום. לנוכח בקשת שירות המבחן לדיון מחודש, משנמצא כי הנאשם המשיך להשתמש בסמים, גזר בית משפט השלום על הנאשם **9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות**. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 5478/2019 **לוינ' מדינת ישראל** (25.8.19): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשמת שהורשעה בריבוי עבירות של סחר בסמים, לאחר שמכרה באמצעות הטלגראם כמויות קטנות של כמויות קטנות של סם מסוכן מסוג קנבוס במעל 30 אירועים נפרדים, לשמונה אנשים שונים, וביניהם 3 קטינים. בית משפט השלום קיבל את המלצת שירות המבחן, הורה על ביטול ההרשעה וגזר על הנאשמת **של"צ בהיקף**

של 160 שעות וצו מבחן והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי לא היה מקום לבטל את ההרשעה, אך הסתפק בענישה שהוטלה תוך שהוסיף מאסר על תנאי. ערעורה של הנאשמת בשאלת ההרשעה נדחה, תוך שבית המשפט העליון ציין כי גם אם הייתה מראה הנאשמת פגיעה קונקרטיה בשיקומה לא היה בכך כדי לאפשר את סיום ההליך ללא הרשעה.

רע"פ 5698/17 **ליפצר נ' מדינת ישראל** (4.9.2017): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לאחר שבמהלך שנה מכר בהזדמנויות רבות סם מסוג קנבוס ל-8 קונים שונים. בית משפט השלום גזר על הנאשם **30 חודשי מאסר בפועל**, תוך שציין כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מעבירות הסחר נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 6087/16 **אבו דיאב נגד מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.08.2016): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שנידון ל-**24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. עונשו של הנאשם הופחת בביהמ"ש המחוזי מ-27 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו במקור בבימ"ש השלום. הנאשם הורשע בשלוש עבירות סחר בסמים לאחר שמכר לסוכן משטרתי כ-300 גרם חשיש בשלוש הזדמנויות שונות (כ-100 גרם בכל פעם).

רע"פ 1830/16 **רקיבי נ' מדינת ישראל** (11.4.2016): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לאחר שברכבו נתפסו 2.3 ק"ג של סם מסוג חשיש מחולק לחבילות. בית משפט השלום גזר על הנאשם **8 חודשי מאסר בפועל**, תוך שציין כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 2139/16 **אברמס נ' מדינת ישראל** (18.5.2016): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של סחר בסמים ובשתי עבירות של תיווך בסם מסוכן, לאחר שביצע 3 עסקאות בהן מכר לסוכן כ-90 גרם חשיש תמורת 2,000 ₪ בכל עסקה. בית משפט השלום גזר על הנאשם **8 חודשי מאסר בפועל**, תוך שציין כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר ל-27 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 5712/16 **אייזנבאך נ' מדינת ישראל** (17.8.2016): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בארבע עבירות של סחר בסמים, לאחר שביצע 4 עסקאות בהן מכר סם מסוג קנבוס בסכומים של עד 1,000 ש"ח. בית משפט השלום גזר על הנאשם **8 חודשי מאסר בפועל**, תוך שציין כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ע"פ 11045-09-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.3.2019): בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של סחר בסמים ובעבירה של עסקה אחרת בסם, לאחר שביצע 3 עסקאות בהן מכר לסוכן משטרתי סם מסוג קנבוס/חשיש. בית משפט השלום דחה את בקשת הנאשם לביטול ההרשעה וגזר על

הנאשם **380 שעות של"צ**, מאסר על תנאי, 6 חודשי פסילה על תנאי מהחזקת רישיון נהיגה, וקנס בסך 3,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בעניין ההרשעה והורה על ביטול הרשעתו של הנאשם, וזאת בהתחשב בהליך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם.

ע"פ 33947-10-17 **מדינת ישראל נ' קרוקוצקי** (20.3.2018): בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בשש עבירות של סחר בסמים ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שביצע 6 עסקאות בהן מכר סם מסוג קנבוס במשקל של 2 גרם ל-10 גרם בכל פעם. בית משפט השלום אימץ את המלצת שירות המבחן, הורה על ביטול ההרשעה וגזר על הנאשם - **420 שעות של"צ, צו מבחן למשך שנה והתחייבות עצמית בסך 10,000 ₪**. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בעניין ביטול ההרשעה, וזאת לאור הליך השיקום הארוך והמוצלח אותו עבר הנאשם ביצוע העבירות על רקע משברי והעובדה כי מדובר באירוע חולף.

עפ"ג 53901-05-15 **איטח נ' מדינת ישראל** (20.7.2015): בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של נאשמת שהורשעה בעבירה של סיוע לסחר בסמים ובעבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שבשלושה מקרים שונים סייעה לביצוע עסקאות של מכירת סם מסוג מריחואנה, והסיעה את סוחר הסמים ברכבה. בית משפט השלום לא קיבל את המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל, אך מצא כי יש לסטות מן המתחם משיקולי שיקום, וגזר על הנאשמת **עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות וצו מבחן**.

בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בעניין ההרשעה וציין כי מדובר בעבירות שנמשכו לאורך תקופה של כ-6 חודשים ובעבירות חמורות שהאינטרס הציבורי מחייב הרשעת הסוחרים בסמים והמסייעים לה.

עפ"ג 65233-03-17 **רוזנברג נ' מדינת ישראל** (26.6.2017): בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של סחר בסמים, לאחר שביצע 2 עסקאות בהן מכר סם מסוג קנבוס במשקל של כ-48 גרם תמורת סכום של 5,500 ש"ח. בית משפט השלום גזר על הנאשם ששה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. בי המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והפחית את עונש המאסר ל-**49 ימים**, תוך שקבע כי מדובר באספקת סם על רקע חברתי ולא סחר בסמים במובן הרגיל, ויש להביא זאת בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם לעבירה. נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע המערער נע בין חודשי מאסר אחדים לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 45331-04-21 **מדינת ישראל נ' שלומוב** (19.6.22): בית משפט השלום גזר על נאשם שהורשע השלוש עבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס עונש של **מאסר מעל תנאי, צו של"צ בהיקף של 300 שעות, קנס, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה**. נקבע כי כאשר מדובר בנאשם שאינו נדרש להליך שיקומי, יש לקבוע את העונש תוך התחשבות בדפוסי ההתנהגות הנורמטיביים בהם אווז הנאשם.

ת"פ 63434-06-19 **מדינת ישראל נ' הרשקוביץ** (8.3.2021): בית המשפט גזר על נאשם שמכר לסוכן משטרתי 11 גרם של סם מסוכן מסוג MDMA, ש"צ בהיקף של 400 שעות, לצד מאסר על תנאי וענישה נלווית. עמוד 10

22. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, יש להעיר כי פסקי הדין שהוצגו, ניתנים לאבחנה לחומרה או לקולה בהיבטים שונים, בהשוואה לעניינו. מטרת הבאתם אפוא היא הצבת קנה מידה שישמש נתון תומך מתוך מגוון של נתונים ושיקולים נוספים הרלוונטיים לקביעת המתחם. עוד יש לציין, כי מדיניות הענישה הנוהגת היא רק אחד מן הפרמטרים שעל בית המשפט להביא בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם.

23. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה;** עובדות כתב האישום מלמדות על תיאום מראש ותכנון מוקדם של העבירות. מכאן שלא מדובר בעבירות שנעברו באופן ספונטני או תוך ניצול הזדמנות אקראית.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** אלמלא נתפסו הסמים ברכבה של הנאשמת יש להניח שהיו מגיעים לידי צרכנים שהיו עושים בהם שימוש. הנזקים הישירים והעקיפים שהיו נגרמים למשתמשים ולציבור הם ידועים וכבדים.

ג. **הנסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה;** שירות המבחן ציין כי הרקע לביצוע העבירות הוא מצוקה כלכלית קשה בה היתה שרויה הנאשמת עקב פיטוריה מעבודתה, והצורך לשאת בעול פרנסת ילדיה. כן העריך שירות המבחן, כי ברקע לביצוע העבירה עומדים צורך במרד ושבירת החוקים כתוצאה מהתסכול שחוותה הנאשמת משירותי הרווחה.

24. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**")), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה זה, אני סבורה שמתחם העונש ההולם את המעשים נע ביןמאסר מותנה לצד ענישה מוחשית בדמות של"צ בגבולו התחתון של המתחם, לבין 10 חודשי מאסר בפועל בגבולו העליון, זאת לצד ענישה נלווית הכוללת צו מבחן, קנס, התחייבות, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וחילוט.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

25. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת ובבני משפחתה;** הנאשמת היא אם חד הורית המגדלת 3 ילדים ומפרנסת אותם. אין ספק שעונש של מאסר, ולו בעבודות שירות, יפגע בה ובילדיה באופן משמעותי ובפרנסת המשפחה. קיים חשש של ממש

שעונש של מאסר מאחורי סורג ובריה יתייג את הנאשמת כעבריינית, יחשוף אותה לחברה שולית בבית הכלא. הדברים אמורים בעיקר על רקע חוות דעתו של שירות המבחן שקבע שהנאשמת בעלת אורח חיים נורמטיבי ומדובר במעשה החרג לאורחות חייה.

ב. **נטילת האחריות של הנאשמת על מעשיה;** הנאשמת הודתה במיוחס לה ונטלה אחריות מלאה על מעשיה. הודאתה מנעה את הצורך בניהול המשפט על כל הכרוך בכך. שירות המבחן התרשם שהנאשמת הביעה חרטה מלאה על מעשיה, הבינה את טעותה והיא מבקשת לחזור ולקיים אורח חיים נורמטיבי. גם בדבריה לפני הביעה הנאשמת צער עמוק על המעשים ומסרה כי הדבר לא יחזור על עצמו. בנסיבות אלה, ניתן להניח לטובת הנאשמת הנחות מקלות השמורות למי שהודה באשמתו דהיינו, נטילת אחריות, חרטה, צער, הפנמה וקבלה לעתיד.

ג. **הליך טיפולי;** מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשמת והביעה רצון ומוטיבציה להשתלב בהליך טפולי במסגרת הקהילה.

ד. **היעדר עבר פלילי;** הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות וזו לה הסתבכות יחידה בפלילים.

26. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשמת **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליה עונש של מאסר על תנאי לצד צו מבחן, קנס, התחייבות, פסילת רשיון נהיגה על תנאי וכן של"צ אך בהיקף שעות גדול יותר מזה שהמליץ שירות המבחן.

סוף דבר

27. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. **צו מבחן למשך 12 חודשים.**

ב. **שירות לתועלת הציבור בן 300 שעות,** בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן, בתוך 45 יום. שירות המבחן יהא רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפנייה לבית המשפט. בהתאם לאמור בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין, הנאשמת מוזהרת בזאת שעליה למלא אחר הוראות צו השל"צ שאם לא כן, תהיה צפויה לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל הצו ולהטיל עליו עונש אחר במקומו.

ג. מאסר בן 6 חודשים שאותו לא תישא הנאשמת אלא אם תעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים המסוכנים, ותורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ד. מאסר בן שלושה חודשים שאותו לא תישא הנאשמת אלא אם תעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה מסוג עוון על פקודת הסמים המסוכנים, ותורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ה. קנס בסך 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הסכום בסך 2,000 ₪ שהופקד בתיק מ"י 34126-03-22 יקוזז מסכום הקנס והיתרה בסך 500 ₪ תשולם עד ליום 10.06.2023.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות באחת מן דרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ו. הנאשמת תתחייב בסכום של 5,000 ₪ למשך שנתיים שלא תעבור עבירה מסוג עוון או פשע על פקודת הסמים המסוכנים.

ז. פסילת רישיון נהיגה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים מהיום שלא תעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים.

ח. מורה על חילוט הכספים והטלפון שנתפסו לטובת אוצר המדינה.

סמים שנתפסו בחקירה, יושמדו.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, במעמד הנוכחים.

עמוד 13

